

Brussel, 10 februari 2021
REV1 – vervangt de kennisgeving van 18
januari 2021

KENNISGEVING AAN BELANGHEBBENDEN

TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK EN EU-REGELS OP HET GEBIED VAN STAATSSTEUN

Het Verenigd Koninkrijk heeft zich op 1 februari 2020 uit de Europese Unie teruggetrokken en is daarmee een “derde land” geworden¹. Het terugtrekkingsakkoord² voorzag in een overgangperiode die op 31 december 2020 eindigde. Het terugtrekkingsakkoord voorzag ook, in sommige gevallen, in scheidingsbepalingen aan het eind van de overgangperiode.

Alle belanghebbenden worden gewezen op de juridische situatie die is ontstaan na het eind van de overgangperiode (deel A hierna). In deze kennisgeving worden ook de regels uiteengezet die na het eind van de overgangperiode op Noord-Ierland van toepassing zijn (deel B hierna).

A. JURIDISCHE SITUATIE NA HET EIND VAN DE OVERGANGSPERIODE

1. STAATSSTEUNPROCEDURES

Vanaf het eind van de overgangperiode zal het EU-staatssteuntoezicht niet langer van toepassing zijn op staatssteun die vanaf die datum door het Verenigd Koninkrijk wordt toegekend, tenzij hiermee de handel tussen Noord-Ierland en de Europese Unie waarop het Protocol inzake Ierland/Noord-Ierland³ van toepassing is, wordt beïnvloed. De Europese Commissie zal dus niet langer de bevoegdheid hebben om onderzoek te voeren naar en besluiten te nemen over potentiële staatssteunmaatregelen die na die datum door het Verenigd Koninkrijk worden toegekend. Bijgevolg zullen belanghebbenden bij de Europese Commissie geen formele klachten over dergelijke maatregelen kunnen indienen.

¹ Een derde land is een land dat geen lid is van de Europese Unie.

² Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 29 van 31.1.2020, blz. 7) (“het terugtrekkingsakkoord”).

³ Zie, voor meer details over de staatssteunbepalingen van het Protocol inzake Ierland/Noord-Ierland, deel B van deze kennisgeving.

Wat betreft staatssteun die door het Verenigd Koninkrijk is toegekend vóór het eind van de overgangperiode, zullen de volgende regels van toepassing zijn:

Overeenkomstig artikel 92, lid 1, van het terugtrekkingsakkoord zal de Europese Commissie bevoegd blijven voor lopende procedures⁴ ten aanzien van staatssteun die door het Verenigd Koninkrijk is toegekend.

Overeenkomstig artikel 93, lid 1, van de terugtrekkingsakkoord zal de Europese Commissie ook bevoegd blijven om nieuwe administratieve procedures in te leiden ten aanzien van staatssteun die vóór het eind van de overgangperiode door het Verenigd Koninkrijk is toegekend, indien die procedures van start zijn gegaan binnen vier jaar na het eind van de overgangperiode.

Overeenkomstig artikel 95, lid 1, van het terugtrekkingsakkoord zijn de besluiten van de Europese Commissie in die gevallen bindend en uitvoerbaar voor het Verenigd Koninkrijk.

Voorts behoudt de Europese Commissie het recht om gedurende een periode van vier jaar na het eind van de overgangperiode of, indien dat later is, na de datum van het besluit, een zaak voor het Hof van Justitie van de Europese Unie (“het Hof van Justitie”) te brengen wegens niet-nakoming van die besluiten⁵. De arresten van het Hof van Justitie in deze zaken blijven bindend en uitvoerbaar voor het Verenigd Koninkrijk.

Bijgevolg kunnen belanghebbenden de Europese Commissie blijven informeren – met formele klachten of anderszins – over mogelijk onrechtmatige staatssteun die door het Verenigd Koninkrijk is toegekend vóór het eind van de overgangperiode. Dit geldt ook voor zaken waar die steun pas in een later stadium wordt betaald of anderszins verleend, mits het juridische recht om de steun te ontvangen, aan de begunstigde is verleend vóór het eind van de overgangperiode.

2. MATERIËLE STAATSSTEUNVOORSCHRIFTEN

Bij wijze van uitzondering is in bepaalde verenigbaarheidscriteria in de staatssteunrichtsnoeren van de Europese Commissie sprake van samenwerking tussen EU-lidstaten en/of met een bepaalde EU- of EER-dimensie⁶. Na het eind van de overgangperiode zal het Verenigd Koninkrijk niet langer worden meegeteld voor die criteria en zullen de lidstaten hiermee terdege rekening moeten houden wanneer op grond van de betrokken bepalingen nieuwe steun wordt toegekend.

Wat betreft de gevolgen voor ondernemingen die bestaande steunregelingen genieten, is er een direct effect voor bepaalde belanghebbenden in het zeevervoer.

⁴ Met de term “lopende procedures” worden procedures bedoeld die vóór het eind van de overgangperiode een intern zaaknummer hebben gekregen (zie artikel 92, lid 3, punt a), van het terugtrekkingsakkoord).

⁵ Zie, onderscheidenlijk, artikel 87, lid 1, en artikel 87, lid 2, van het terugtrekkingsakkoord.

⁶ Zo voorzien bepaalde instrumenten in hogere steunintensiteiten in het geval van grensoverschrijdende samenwerking tussen EU-lidstaten en/of met de Overeenkomstsluitende Partijen bij de EER-Overeenkomst.

Na het eind van de overgangsperiode zullen in het Verenigd Koninkrijk geregistreerde schepen niet langer als “onder EER-vlag varende” kwalificeren. Dit kan voor marktdeelnemers de volgende consequenties hebben:

Marktdeelnemers kunnen misschien niet langer aanspraak maken op nationale regelingen tonnagebelasting die hen verplichten het percentage van hun vloot onder EER-vlag te verhogen of ten minste onder die vlag te handhaven, en/of moeten aan minimale EER-vlagvereisten voldoen om in aanmerking te komen, hetgeen (in voorkomend geval) ook voor scheepsmanagementbedrijven geldt⁷.

Marktdeelnemers komen misschien niet langer in aanmerking op grond van nationale regelingen die voorzien in een (gedeeltelijke) vrijstelling van indirecte loonkosten van zeelieden die aan boord van in een lidstaat geregistreerde schepen werken. Na het eind van de overgangsperiode zullen zeelieden die aan boord van in het Verenigd Koninkrijk geregistreerde schepen werken, niet langer voor dergelijke regelingen in aanmerking komen. Daarnaast zullen in bepaalde gevallen (bv. zeelieden die werken aan boord van schepen die geregelde passagiersdiensten tussen havens van de Unie verzorgen) onderdanen van het Verenigd Koninkrijk die aan boord van in een lidstaat geregistreerde schepen werken, niet langer in aanmerking komen⁸.

Daarom wordt belanghebbenden in het zeevervoer aangeraden hun situatie na te gaan in het licht van deze veranderingen.

B. REGELS VAN TOEPASSING OP STEUN DIE DE HANDEL TUSSEN NOORD-IERLAND EN DE EUROPESE UNIE BEÏNVLOEDT

Na het einde van de overgangsperiode is het Protocol inzake Ierland/Noord-Ierland (“het IE/Ni-protocol”) van toepassing⁹. De toepassing van het IE/Ni-protocol is afhankelijk van de periodieke instemming van de Noord-Ierse wetgevende Assemblee, waarbij de initiële periode vier jaar na het einde van de overgangsperiode afloopt¹⁰.

Krachtens het IE/Ni-protocol zijn sommige bepalingen van het EU-recht ook van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland.

Artikel 10 van het IE/Ni-protocol bepaalt het volgende: *“De in bijlage 5 bij dit protocol vermelde bepalingen van het recht van de Unie zijn op het Verenigd Koninkrijk van toepassing, onder meer waar het gaat om maatregelen ter ondersteuning van de productie van en handel in landbouwproducten in Noord-Ierland, ten aanzien van*

⁷ Zie afdeling 3.1 van de mededeling C(2004) 43 van de Commissie – Communautaire richtsnoeren betreffende staatssteun voor het zeevervoer (PB C 13 van 17.1.2004, blz. 3) (“richtsnoeren zeevervoer”).

⁸ Zie afdeling 3.2 van de richtsnoeren zeevervoer.

⁹ Artikel 185 van het terugtrekkingsakkoord.

¹⁰ Artikel 18 van het IE/Ni-protocol.

*maatregelen die van invloed zijn op de handel tussen Noord-Ierland en de Unie waarop dit protocol van toepassing is.*¹¹.

Dit betekent dat EU-staatssteunvoorschriften van toepassing zullen blijven op de EU-lidstaten en op het Verenigd Koninkrijk wat betreft steun die van invloed is op de handel tussen Noord-Ierland en de Europese Unie waarop het IE/Ni-protocol van toepassing is. In dit verband voorziet het protocol erin dat deze voorschriften van toepassing zijn op de handel in goederen en op de groothandelsmarkt voor elektriciteit¹². De Europese Commissie zal, evenals het Hof van Justitie en het Gerecht (hierna tezamen “de Unierechter” genoemd), bevoegd blijven ten aanzien van dit soort steun¹³.

In deze afdeling wordt allereerst ingegaan op het toepassingsgebied van artikel 10 van het IE/Ni-protocol en wordt het begrip “invloed op de handel” verduidelijkt op basis van de beginselen die door de Unierechter zijn ontwikkeld. Afdeling 2 van dit deel van deze kennisgeving geeft enige toelichting bij artikel 5, lid 6, van het IE/Ni-protocol. De hier verstrekte toelichting is niet uitputtend bedoeld. Doel is met name de rechterlijke instanties en de steuntoekennende autoriteiten van de EU-lidstaten en van het Verenigd Koninkrijk houvast te bieden wat betreft de toepassing van het begrip “invloed op de handel tussen Noord-Ierland en de Unie”.

1. ARTIKEL 10 VAN HET IE/Ni-PROTOCOL.

De toepassing van artikel 10 van het IE/Ni-protocol is beperkt tot maatregelen die van invloed zijn op de handel tussen Noord-Ierland en de Unie waarop het IE/Ni-protocol van toepassing is, d.w.z. de handel in goederen en de interne elektriciteitsmarkt¹⁴.

Een en ander betekent echter niet dat alleen staatssteunmaatregelen met betrekking tot de productie van en/of de handel in goederen (ook in de landbouw en de visserij; zie verder), of met betrekking tot de interne elektriciteitsmarkt in de beschouwing moeten worden betrokken. Integendeel, alle overheidssteun voor economische activiteiten kan binnen het toepassingsgebied van artikel 10 van het IE/Ni-protocol vallen zolang kan worden aangetoond dat de overheidssteun van invloed dreigt te zijn op de betrokken handel tussen Noord-Ierland en de Unie. Zo kan bijvoorbeeld overheidssteun aan een dienstverrichter – ongeacht waar die is gevestigd – van wie klanten actief zijn in de handel waarop het IE/Ni-protocol van toepassing is, binnen het toepassingsgebied van artikel 10 van het IE/Ni-protocol vallen.

Voorts worden met artikel 10 van het IE/Ni-protocol ook alle maatregelen ter ondersteuning van de productie van en de handel in landbouw- en visserijproducten in Noord-Ierland aan de toepassing van de in bijlage 5 bij het IE/Ni-protocol opgesomde staatssteunvoorschriften van de Unie onderworpen indien die maatregelen op de betrokken handel tussen Noord-Ierland en de Unie van invloed

¹¹ Artikel 10 van het IE/Ni-protocol.

¹² Artikelen 5 tot en met 9 van het IE/Ni-protocol.

¹³ Zie artikel 12, lid 4, van het IE/Ni-protocol.

¹⁴ Zie de artikelen 5 tot en met 9 van het IE/Ni-protocol.

zijn. Tegelijkertijd voorziet artikel 10, lid 2, van het IE/Ni-protocol in een vrijstelling van de toepassing van het Unierecht tot een bepaald maximaal totaal jaarlijks steunniveau, mits een bepaald minimumpercentage van die vrijgestelde steun voldoet aan de bepalingen van bijlage 2 bij de landbouwovereenkomst van de WTO. Dat maximale niveau en minimumpercentage zijn door het Gemengd Comité (Europese Unie en Verenigd Koninkrijk) bepaald bij Besluit nr. 5/2020 van 17 december 2020¹⁵. Alle maatregelen die worden genomen ter ondersteuning van de productie van en handel in landbouw- en visserijproducten die niet binnen het toepassingsgebied van de vrijstelling vallen en die van invloed zijn op de betrokken handel tussen Noord-Ierland en de Unie, vallen binnen het toepassingsgebied van artikel 10, lid 1, van het IE/Ni-protocol.

Voor de toepassing van artikel 10 van het IE/Ni-protocol moet het begrip “invloed op de handel” worden gelezen in het licht van datzelfde begrip in artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Op 17 december 2020 heeft de EU in het op grond van artikel 164 van de terugtrekkingsovereenkomst opgerichte Gemengd Comité de volgende eenzijdige verklaring afgegeven: *“Bij het toepassen van artikel 107 VWEU op in artikel 10, lid 1, van het protocol bedoelde situaties zal de Europese Commissie terdege rekening houden met de integrerende plaats van Noord-Ierland in de interne markt van het Verenigd Koninkrijk. De Europese Unie beklemtoont dat een beïnvloeding van het handelsverkeer tussen Noord-Ierland en de Unie waarop dit protocol van toepassing is, hoe dan ook niet louter hypothetisch, vermoed of zonder reëel en rechtstreeks verband met Noord-Ierland kan zijn. Aangetoond moet worden waarom de maatregel die invloed op het handelsverkeer tussen Noord-Ierland en de Unie dreigt te hebben, op basis van de reële voorzienbare effecten van de maatregel.”*¹⁶

Deze verklaring verduidelijkt het toepassingsgebied van artikel 10, lid 1, van het IE/Ni-protocol. Deze laat echter de uitlegging onverlet van het begrip “beïnvloeding van het handelsverkeer” door de Unierechter, dat hieronder zal worden toegelicht.

In dit verband dient te worden aangetekend dat de zinsnede “[...] niet louter hypothetisch, vermoed of zonder reëel en rechtstreeks verband met Noord-Ierland kan zijn” en de toelichting dat een en ander “op basis van de reële voorzienbare effecten van de maatregel” moet worden aangetoond, een kwalificatie zijn van de voorafgaande zinsnede “een beïnvloeding van het handelsverkeer tussen Noord-Ierland en de Unie waarop dit protocol van toepassing is”. Deze kwalificatie spoort volledig met de rechtspraak van de Unierechter (zie verder) dat beïnvloeding van het handelsverkeer niet gewoon louter hypothetisch mag zijn of worden

¹⁵ Besluit nr. 5/2020 van het Gemengd Comité dat is ingesteld bij het Akkoord over de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie van 17 december 2020 tot vaststelling van het initiële maximale vrijgestelde totale jaarlijkse niveau van de steun en het initiële minimumpercentage als bedoeld in artikel 10, lid 2, van het protocol inzake Ierland en Noord-Ierland bij het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 443 van 30.12.2020, blz. 13).

¹⁶ https://ec.europa.eu/info/publications/unilateral-declarations-eu-and-uk-application-unions-state-aid-rules-under-article-10-ie-ni-protocol_en

aangenomen, maar moet worden aangetoond, en dat deze moet zien op het betrokken handelsverkeer, d.w.z. tussen Noord-Ierland en de Unie in het geval van artikel 10, lid 1, van het IE/NI-protocol.

De verklaring is dus een verduidelijking – geen aanpassing – van het begrip “beïnvloeding van het handelsverkeer” zoals dat door de Unierechter wordt uitgelegd.

1.1. Het begrip “staatssteun”

Volgens de mededeling van de Commissie over het begrip staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, van het Verdrag¹⁷, “*hoeft*”, om de drempel van “beïnvloeding van het handelsverkeer” te halen, “*niet te worden vastgesteld dat de steun het handelsverkeer tussen de lidstaten daadwerkelijk heeft beïnvloed, maar dient enkel te worden onderzocht of die steun dat handelsverkeer ongunstig kan beïnvloeden. De Unierechter heeft met name geoordeeld dat [w]anneer steun van een lidstaat de positie van bepaalde ondernemingen in [dat] handelsverkeer versterkt ten opzichte van andere concurrerende ondernemingen, dit handelsverkeer [moet] worden geacht door de steun te worden beïnvloed*”¹⁸.

De rechtspraak doet dus een vermoeden ontstaan dat er sprake is van beïnvloeding van het handelsverkeer zodra financiële steun uit staatsmiddelen de positie van een onderneming versterkt ten opzichte van andere ondernemingen op een markt waarvoor er handelsverkeer bestaat¹⁹. Van beïnvloeding van het handelsverkeer is ook sprake wanneer ten minste denkbaar is dat de begunstigde van de steun concurreert met marktdeelnemers die in andere lidstaten zijn gevestigd. De Unierechter merkt op dat “*steun de mededinging [vervalst], aangezien hij de financiële positie en de actiemogelijkheden van de begunstigde ondernemingen versterkt in vergelijking met hun concurrenten die deze steun niet ontvangen. Voor zover dit effect zich doet gevoelen in het kader van het handelsverkeer [binnen de Unie], worden de concurrenten benadeeld door de steun*”²⁰.

Steun kan het handelsverkeer binnen de Unie ook ongunstig beïnvloeden zelfs wanneer de begunstigde onderneming die de steun ontvangt, haar productie nagenoeg volledig buiten de Unie exporteert²¹. Dit komt doordat de

¹⁷ Mededeling van de Commissie betreffende het begrip “staatssteun” in de zin van artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (PB C 262 van 19.7.2016, blz. 1) (“mededeling begrip staatssteun”).

¹⁸ Mededeling begrip staatssteun, punt 190 (met weglating van voetnoten).

¹⁹ Arrest van het Hof van Justitie van 17 september 1980, Philip Morris/Commissie, 730/79, ECLI:EU:C:1980:209, punt 11.

²⁰ Arrest van het Hof van Justitie van 7 maart 2002, Italië/Commissie, C-310/99, ECLI:EU:C:2002:143; arrest van het Gerecht van 16 oktober 2014, Portovesme/Commissie, T-291/11, ECLI:EU:T:2014:896, en arrest van het Gerecht van 16 oktober 2014, Eurallumina/Commissie, T-308/11, ECLI:EU:T:2014:894.

²¹ Arrest van het Hof van Justitie van 1 maart 1990, België/Commissie (“Tubemeuse”), C-142/87, ECLI:EU:C:1990:125.

onderneming die de steun ontvangt, daardoor een concurrentievoordeel zou ontvangen ten opzichte van andere ondernemingen uit de Unie. Voorts heeft de Unierechter duidelijk gemaakt dat, afgezien van situaties die onder de de-minimisvoorschriften vallen, de beïnvloeding van het handelsverkeer niet aan enig criterium van wezenlijke beïnvloeding hoeft te voldoen²². Dit betekent dat ook een zeer geringe, ja zelfs een louter potentiële beïnvloeding van het handelsverkeer voldoende is²³. Toch mag beïnvloeding van het handelsverkeer niet louter hypothetisch of vermoed zijn, maar moet deze worden aangetoond²⁴. Dit sluit bijvoorbeeld maatregelen met een zuiver lokaal effect uit van het toepassingsgebied van de staatssteunvoorschriften²⁵. Ten slotte sluit het feit dat steun wordt toegekend aan alle marktdeelnemers in een bepaalde economische sector, niet uit dat er sprake is van beïnvloeding van het handelsverkeer, aangezien de begunstigen bijvoorbeeld kunnen worden gecompenseerd voor kosten die zij anders hadden moeten maken.

1.2. Het begrip “invloed op de handel tussen Noord-Ierland en de Unie”

Wil steun invloed hebben op de handel tussen Noord-Ierland en de Unie, hoeft de begunstigde niet noodzakelijkerwijs in de EU-lidstaten of in Noord-Ierland te zijn gevestigd, en evenmin hoeft de begunstigde noodzakelijkerwijs rechtstreeks actief te zijn in de handel tussen Noord-Ierland en de Unie.

Integendeel, steun die de lidstaten of het Verenigd Koninkrijk aan een onderneming toekennen, kan van invloed op de handel tussen Noord-Ierland en de Unie blijken te zijn indien deze van invloed is op de mogelijkheden voor in de andere markt gevestigde ondernemingen om in die handel actief te zijn, of indien deze de mogelijkheden voor de begunstigde om, mocht deze dat willen, de markten van de Unie of Noord-Ierland te betreden, versterkt²⁶. Met name kan steun die het Verenigd Koninkrijk toekent aan ondernemingen die niet in Noord-Ierland gevestigd zijn, ook onder artikel 10 van het IE/Ni-protocol vallen indien de mogelijkheid van een effect op de betrokken handel tussen Noord-Ierland en de Unie kan worden aangetoond. Dit kan met name het geval zijn indien de onderneming actief is in of handel drijft met Noord-Ierland, omdat de steun de mogelijkheden van concurrenten uit de Unie om op die markt actief te zijn, kan beperken.

²² Arrest van het Gerecht van 29 september 2000, CETM/Commissie, T-55/99, ECLI:EU:T:2000:223, punt 86, in samenhang met punt 6 van de samenvatting.

²³ Arrest van het Hof van Justitie van 14 januari 2015, Eventech, C-518/13, ECLI:EU:C:2015:9; arrest van het Hof van Justitie van 5 mei 2019, Achema e.a., C-706/17, ECLI:EU:C:2019:407; arrest van het Hof van Justitie van 29 juli 2019, Azienda Napoletana Mobilità, C-659/17, ECLI:EU:C:2019:633; arrest van het Gerecht van 20 juni 2019, a&o hostel en hotel Berlin/Commissie, T-578/17, ECLI:EU:T:2019:437.

²⁴ Arrest van het Gerecht van 14 mei 2019, Marininvest en Porting/Commissie, T-728/17, ECLI:EU:T:2019:325, punt 81.

²⁵ Mededeling begrip staatssteun, punt 196.

²⁶ Arrest van het Hof van Justitie van 8 mei 2013, Libert e.a., C-197/11 en C-203/11, ECLI:EU:C:2013:288.

Om het bovenstaande met voorbeelden te verduidelijken, zouden de volgende maatregelen waarschijnlijk geacht worden van invloed te zijn op de handel tussen Noord-Ierland en de Unie:

- Een belastingregeling waarmee een onderneming die handel drijft met Noord-Ierland, direct of indirect een voordeel verleend krijgt;
- Stimuli voor de sector financiële diensten waarmee producenten of elektriciteitsbedrijven die in de handel tussen Noord-Ierland en Unie actief zijn, toegang krijgen tot goedkoper krediet – en zodoende een voordeel verkrijgen ten opzichte van hun handelspartners;
- Steun aan een producent in moeilijkheden indien zijn goederen beschikbaar zijn voor verkoop in Noord-Ierland.

2. ARTIKEL 5, LID 6, VAN HET IE/NI-PROTOCOL

Artikel 5, lid 6, van het IE/NI-protocol vermeldt specifieke maatregelen met betrekking tot het IE/NI-protocol²⁷. Deze maatregelen zijn, voor zover deze van invloed zijn op de betrokken handel tussen Noord-Ierland en de Unie (d.w.z. de handel in goederen en de handel in groothandelsenergie), onderworpen aan hetgeen in artikel 10 van het IE/NI-protocol is bepaald inzake staatssteun.

Dit betekent dat het Verenigd Koninkrijk vrijstelling van een tariefschuld zal kunnen verlenen of handelaren zal kunnen terugbetalen zoals bepaald in artikel 5, lid 6, van het IE/NI-protocol, doch alleen in overeenstemming met de EU-staatssteunvoorschriften. Daartoe zouden terugbetalingen van meer dan 200 000 EUR over een periode van drie jaar (d.w.z. die de de-minimisdrempel overschrijden) bij de Europese Commissie moeten worden aangemeld, tenzij een vrijstelling van toepassing is.

Bij het beoordelen van de verenigbaarheid van dergelijke steunmaatregelen zal de Europese Commissie in voorkomend geval met de omstandigheden in Noord-Ierland rekening houden.²⁸

De website van de Commissie over EU-staatssteunvoorschriften (https://ec.europa.eu/competition/state_aid/overview/index_en.html) bevat algemene informatie over de wet- en regelgeving van de Unie op het gebied van staatssteun. Deze pagina's zullen zo nodig worden geactualiseerd.

Europese Commissie
Directoraat-generaal Concurrentie

²⁷ Het Verenigd Koninkrijk dat rechten geheven ten aanzien van naar Noord-Ierland gebrachte goederen terugbetaalt; het verlenen van vrijstelling (door het Verenigd Koninkrijk) voor douaneschulden ten aanzien van naar Noord-Ierland gebrachte goederen; het vaststellen (door het Verenigd Koninkrijk) van voorwaarden waarop douanerechten worden terugbetaald ten aanzien van goederen “waarvan kan worden aangetoond dat deze niet de Unie zijn binnengekomen”; en het compenseren van ondernemingen om de gevolgen op te vangen van de toepassing van deze bepaling (door het Verenigd Koninkrijk).

²⁸ Artikel 5, lid 6, van het IE/NI-protocol.